

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt I. De Parentibus, ortu & patria magni Eliæ Prophetæ Domini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

CAPVT I.

De Parentibus, ortu & patria magni ELIÆ Prophetæ Domini.

Principium Religionis hujus, & quemadmodum, ac unde ipsa primò processit, rectè petis, dilectè Caprasi, ante alia perferendum. Quamvis namque conversationis hujus ratio in sola experientia consistat, ut nequaquam possit hæc ratio plenè verborum doctrina, nisi ab experto tradi, nec etiam à te totaliter percipi, nisi eam pari studio ac sudore per experientiam apprehendere laboraveris; multò tamen efficacius poteris suscipere hujus professionis assequi disciplinam, & ad exercendam eam ardentius incitari, cum Auctorum, atque Fundatorum ejus agnovisses dignitatem, & primariam ipsius Religionis scientis institutionem.

Propter quòd, ut Ordine debito procedamus, de supremo hujus Religionis Fundatore, & primaria ejus institutione eloqui paulisper inchoabimus; deinde aliqua sancta gesta & gloriosas virtutes, & exteriorum habitus ornam. De isto Fundatore & primis ejus discipulis, ex eris que hujus Religionis præfatis professoribus, si eadem edisseremus, & sicut hæc omnia antiqui hujus nostræ conversationis sectatores ante nos intellexerunt; & nobis tam in verè, quàm in nova Lege, doctrinis & exemplis philosophati sunt: ut per hæc dicas, quanta Sanctorum præcipuorum auctoritate hæc nostræ vitæ Religio confirmetur; & cum quanta mentis securitate formam hujus conversationis sequentes, non per novitates præsumptas, neque per inanes fabulas, sed per approbata totius vitæ monasticæ primaria exemplaria viam ad corda nostra Domino dirigimus, & semitas veniendi ad nos DEO nostro rectas facimus: ut cum venerit & pulsaverit, confestim ei aperiamus, qui ait: Ecce stans ad ostium & pulsans, si quis audierit vocem meam, & aperuerit januam, introibo ad illum, & cenabo cum illo, & ipse mecum.

Scito ergo & animadvertite, ab initio regni Achab regis Israël usque ad Christi adventum in carnem, decades annorum circiter nonaginta quatuor floruisse, per quas, ut Chronographi tradunt, cepit Achab regnare ante incarnationem Domini JESU. In diebus verò hujus Achab regis Israël, & in regno ejus: fuit quidam Prophetæ magnus de tribu Aarion, cui nomen erat ELIAS, ex parte vocato Sabacha, ortus in civitate Theba, quæ est in regione Galaad: ex qua Thesba ELIAS est Thesbites dictus. Qui ELIAS postmodum fuit habitator civitatis Galaad, quæ condita in monte Galaad ab illo monte nomen accepit: sicut & regio monti illi circumvicina trans Jordanem sita in forte dimidiatè tribus Manasse.

CAPVT II.

De recessu ELIÆ in eremum, & de duplici fine vitæ Eremiticæ.

ELIAS primus princeps Monachorum, hic propheta DEI ELIAS Monachorum princeps primus existit, à quo sancta primævaque eorum institutio exordium sumpsit. Ipse enim ob: entu contemplationis divinæ, & desiderio sublimioris profectus, longè ab urbibus recedens, & seipsum cunctis terrenis ac mundanis exuens, religiosam & prophetalem vitam eremiticam à Jesu Oper. Tom. I.

cam primus hominum à proposito ducere cepit, quam sancto dictante & mandante Spiritu inchoavit & instituit. Quippe DEUS ei apparens mandavit, ut communem hominum habitationem fugeret, & se à turbis in deserto absconderet, atque deinceps in eremo monasticè secundum formam ei indicatam viveret. Quod evidenti sacræ scripturæ testimonio comprobatur. Legimus enim ita de hoc scriptum in libro Regnorum: Factum est verbum Domini ad ELIAM dicens: Recede hinc, & vade contra Orientem, & abscondere in torrente Carib, qui est contra Jordanem, & ibi de torrente bibes, corvæque præcepti, ut pascant te ibi. Hæc autem præmissa salubria mandata, ad quæ implenda Spiritus sanctus ELIAM instigavit, & desiderabilia promissa ad quæ adipiscenda eum erexit, tantò debent majori intentione non solum historicè, sed potius mysticè à nobis Monachus eremiticus per singula verba pensari, quantum in eis plenior comprehenditur institutio, id est, forma ad perfectionem propheticam, & finem religiosæ vitæ eremiticæ perveniendi.

Cujus vitæ duplex dignoscitur esse finis: unus duplex quidem, quem per laborem nostrum, & virtutum exercitium, divinâ adjuvante gratiâ, acquirimus. Hic autem est offerre DEO cor sanctum, & purum ab omni actuali fonte peccatorum: quem finem attingimus cum sumus perfecti; & in Carmeli, huius est, in charitate illa absconditi, de qua Scriptura ait: Univerfa delicta operit charitas. ad quem finem volens DEUS ELIAM pervenire, ei dixit: Abscondere in torrente Carib. Alius autem hujus vitæ finis est ex mere DEI dono nobis collatus; videlicet non solum post mortem, sed etiam in hac mortali vita aliquantè gustare in corde, & experiri in mente, virtutem divinæ præsentis, & dulcedinem supernæ gloriæ. Hoc autem est de torrente merum voluptatis DEI bibere. Quem finem promisit DEUS DEUS ELIÆ dicens: Et ibi de torrente bibes. Proprieturumque finem horum duorum est prophetialis vita eremitica à Monacho assumenda, testante Prophetâ: In terra, inquit, deserta, in via, & iniqua, si in sancto apparui tibi, O Deus, ut viderem virtutem tuam & gloriam tuam. Per hoc enim quod in terra deserta, in via, & iniqua, manere elegit, ut sic in sancto, id est, cor de puro à peccato, appareat DEO, monstrat primum electæ per eum vitæ cordis sollicitudinem: qui est offerre DEO cor sanctum; primus id est, ab omni actuali peccato purum. Per hoc autem quod addit: Ut virtutem tuam viderem & gloriam tuam, monstrat manifestè secundum dictæ vitæ finem, qui est, iam in hac vita aliquantè experiri, seu mysticè videre, in corde virtutem divinæ præsentis, & gustare dulcedinem supernæ gloriæ. contem-

* Ad primum autem horum, scilicet puritatem cordis, pervenitur per laborem & exercitium virtutum, divinâ gratiâ adjuvante. Et per puritatem cetam cordis, & per perfectionem dilectionis, devenitur ad secundum; scilicet ad experimentalem notificationem divinæ virtutis & gloriæ celestis; dicente Domino: Qui diligit me, diligetur à patre meo, & ego discam eum, & manifestabo ei meipsum. Idcirco EXPERIENS DEUS per ea, quæ in superioribus omnibus præmissis verbis sancto ELIÆ prophætæ proposuit, Dei nomine primo & præcipuo Monachorum principis, & secundum nobis eum imitantibus suadere maxime voluit, ut secundus finis perfecti, sicut & pater noster celestis perfectus est, & super omnia charitatem habentes, quod est virtutum perfectio. Quapropter ut ad perfectionis finem, & visionis gloriæ promissæ valeamus donari, pertingere; formam ad hæc perveniendi per DEUM in dictis verbis beato ELIÆ propositam.

Na cure.

Diviso, & utilitas hujus libri.

Authentia Marjorum.

2. Petri I.

Joan. I. Luc. I. 2. Apoc. 3.

Ortus sancti ELIÆ. Vide Dorotheum in Synopsi, & Epiphanius de vitis prophetarum.

nis Car. no. hujus tempore de ortu, converte, oblecta tercia ores inonem ab de de suc tempore fessores Denique iatur, & cis rudi- ELIÆ ne inter- Drigenis

CA.